ſeniorum. Quibus dñs dixit. Ipocrite ⁊c̃. nõ lo tis manibus mãducare nõ cõgnat hoiem. ⁊ oſtẽ dit ꝑ que ſaluamur ⁊ iuſtificamur. ¶ In hac q̃r ta feria fit p̃mo ſcrutiniũ ꝓut in proxima quarta feria dicetur.

¶ De quita feria. ¶ Rubrica.

In quita feria oſtẽdit eccl'a nõ eẽ ſalutẽ niſi a dño: ⁊ maxie per virtutes. vnde ĩtroitus eſt. Salus po puli ego ſum ⁊c̃. ⁊ eſt quarti toni ꝓpt̃ quatuor cardinales ꝟtutes. Epiſtola vero factuȝ eſt ꝟbum ⁊c̃. eſt d̃ Jere. vij. c. vbi dicitur bonas facit vias veſtras ⁊ ſtudia veſtra: ⁊ hoc ꝓpter bo na opera ꝟtutũ: ⁊ rep̃hendunt̃ iudei q credebãt ſe non poſſe dãnari: qꝛ habebãt dñi templum. ⁊ oẽs alios dãnatos eſſe dicebãt. vnde ſeqtur rñ ſoriũ. Oculi oĩum. oſtẽdens ꝙ ĩ ſolo deo ſperan dum eſt. ¶ Euãgelium vero Surgens Jheſus Luc. iiij. c. eſt de ſanatione ſocrus petri. ꝑ qđ oñ ditur ꝙ ĩ ſolo deo ſperãdũ eſt: qꝛ ab ĩpo ⁊ ꝑ ĩpm ſalus mẽtis ⁊ corporis eſt. In alijs vero eccleſijs legit̃ euãgeliũ ſequẽtis dñice. Abijt Jheſus ⁊c̃. ⁊ aliter icipit. Opamini. ĩ quo ĩproperat dñs tur be ꝙ magis curabant de ſalute corporis q̃ȝ men tis. qm̃ voluerũt eũ facere regẽ poſt miraculum factũ de ſaturatione quĩqȝ miliũ hominũ d̃ duo bus piſcibus ⁊ quĩqȝ panib᷒: ⁊ hortat̃ eos dicẽs Opamini nõ cibũ q perit: ſed q permanet ĩ vitaȝ eternam. Cui congrue premittitur premiſſa lectõ Jere. vbi domin᷒ ꝓmittit ſe habiturũ cum eis: ⁊ ſic quaſi regem futuꝝ eoruȝ q talẽ cibum fuerũt opeſati: vt calũniã nõ faciant inocentẽ ⁊c̃. San guinẽ nõ effudant ⁊c̃. Rurſus ĩtroitus. ſ. Salus populi. vox eſt dñi populuȝ conſolantis. Gradu ale offertoriũ ⁊ cõmunio: voces ſunt populi d̃ re gis gratia cõfidentis. ¶ In hac aũt quita feria ĩ qua agit̃ de ſalute fit ſtatio ad ſanctos Coſmam ⁊ Damianũ q medici fuerunt: ⁊ hoĩes corporali ter ⁊ ſpũalit̃ ſanabant: ideo de ipſis fit mentio in collecta.

¶ D ſexta feria. ¶ Rubrica.

In ſexta feria que eſt dies crucis oſtẽdit̃ ꝙ per crucẽ eſt ſalus. vnde ĩtroitus eſt. Fac mecũ ſignuȝ in bonũ. i. crucẽ. Maiorẽ charitatem ne mo habet. i. mai᷒ ſignũ charitatis q̃ȝ vt aĩaȝ ſuaȝ ponat qs ꝓ amicis. Epiſtola ꝟo. Cõuenerũt ⁊c̃. q̃ eſt Numeri. xx. c. eſt de Moyſe q bis ꝑcuſſit pe tram ⁊ fluxerũt aque vt biberẽt hoĩes ⁊ iumẽta Per binã percuſſionẽ duo ligna crucis intellige. petra xp̃s eſt: ⁊ fluxerunt aque doctrinarũ ⁊ gra tiarum: vt poſſit bibere totũ genus humanũ. Rñ ſoriũ eſt. In deo ſperauit cor meũ: ⁊ adiut᷒ ſum: qꝛ ĩ ſola cruce ꝑfecta eſt humani generis ſaluatõ In euãgelio vero. Venit Jheſus in ciuitatẽ ⁊c̃.

Jo. quarto cap. oſtẽdit domin᷒ ꝙ nõ ſolum ꝓ no bis crucem ſuſtinuit: ſed ⁊ multos alios labores vnde ſequit̃ ibi. Jheſus ergo fatigat᷒ ab itinere ⁊c̃. ⁊ dicunt̃ ibi octo ĩ qbus ĩſtruxit dñs ſamari tanam: que patent in euãgelio: ⁊ lõ rñſorium eſt octaui toni. Cõmunio eſt. Qui biberit. Johãnis quarto cap.

¶ De ſabbato. ¶ Rubrica.

In ſabbato vero oſtẽdit̃ ꝙ domi nus ſaluat per iuſticiã ⁊ miſeri cordiã. vñ epiſtola. Erat vir Danielis xiij. cap. loqtur de Suſanna que ſal uata eſt ꝑ iuſticiã. ¶ Euãgeliũ eſt de muliere de prehenſa ĩ adulterio: quã domin᷒ liberauit ꝑ mi ſericordiã. Ecce quõ euangeliũ ⁊ epiſtola concor dant. Quia ergo adultera ĩ euãgelio ſaluata ẽ ꝑ miſericordiã. ideo videns eccl'a infirmitatẽ filio rum ſuorum petit ſe liberari per miſericordiã in introitũ dicens. Verba mea aurib᷒ ꝑcipe domi ne intellige clamorẽ meũ. Et eſt quinti toni: ꝓpt̃ quĩqȝ que ponuntur in collecta que ẽ talis. Pre ſta queſum᷒ omnipotens deus: vt qui ſe affligẽ do carnẽ ab alimentis abſtinent ſectando iuſtici am a culpa ieiunent. i. a delectatione quĩqȝ ſen ſuum: ſicut Daniel: Suſanna: ⁊ Joachim. Miſe ricordiam dei non cõſequent̃: q ſic non ieiunant ¶ Sequit̃ verſus ĩtroitus ſemiplen᷒ ſcilicȝ. Rex meus ⁊ de᷒ meus. Et ideo notandũ eſt ꝙ ĩ ĩtroi tibus aliquando duplex verſus ponit̃. aliquãdo dimidius frequenti᷒ vnus duplex ĩ introitu de functorũ Requiẽ. verſus. Te decet ⁊c̃. ⁊ alius. Exaudi orationẽ ⁊c̃. Quia oram᷒ ꝓ defunctis ꝓ pter ſtolã corporis ⁊ anime quas rogam᷒ eis da ri. Dicit̃ tũc etiã ſecũdus ꝟſus: qꝛ ſuccedit ĩ locũ illius ꝟſus gloria p̃ri. q in officio defunctoruȝ ta cet̃ ꝓ eo ꝙ mortui trinitatẽ vlteri᷒ laudare neq̃ unt. ad cui᷒ laudẽ ꝑtinet iſte ꝟſus. Sepi᷒ ꝟo vn᷒ dicit̃: qꝛ ad vnũ tm̃. ſ. ad deũ vertere nos debe mus. Dimidi᷒ aũt hic ponit̃: qꝛ q miſericordiam dei ĩpetrat: ſuã debet ĩperfectionẽ ĩ operib᷒ cõfi teri. pſal. eni op᷒ ſignificat. ¶ Poſt epiſtolã ſeqt̃ reſponſoriũ. Si ambulem ⁊c̃. ꝙ ſic ei reſpondet quem domin᷒ liberat nullus ei nocere poteſt. igi tur Si ambulem in medio vmbre mortis nõ ti mebo mala ⁊c̃. vmbre mortis eſt mors t̃palis. q. d. ⁊ ſi tranſeãt per mortẽ temporalẽ nõ eſt timẽ dum ex quo deus adiuuat. Et ſeqtur ꝟſus Vir ga tua ⁊ baculus tu᷒ ipſa me conſolata ſunt. quia tribulationes domini conſolant̃ hominem bonũ Eſt aũt primi toni: quia in ſolo deo ponenda eſt ſpes. In euangelio vero. Perrexit Jheſus. Jo. viij. oſtẽdit ſe domin᷒ auctorem miſericordie cũ dixit mulieri adultere. Vade ⁊ amplius nolite peccare. ¶ Item miſericordia fuit quãdo dixit q ſine peccato eſt veſtrum: prius mittat in eam la pidem. tertia queſtione. vij. qui ſine. ¶ In offer torio petit ſimiliter per miſericordiã liberari cum

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

dicit Greſſus meos dirige: ⁊ pertinet ad octauaʒ
reſurrectionis. poſt cõio vero ad beatitudinẽ q̃ ẽ
nemo ⁊c. Jo. viij. c. ¶ Jllud autẽ notanduʒ ẽ ꝙ
huius ſabbati ↄpletorio antiphona Media vita
cantaꝛ: eo ꝙ nũc mediana quadrageſime incipit
ebdomada: qui ṽo eam in precedenti ſexta feria
cantant. numeꝝ dieꝝ ieiunijs afflictoꝝ attẽdunt
Hanc itaq̧ ſub breuiloquia duxim⁹ exponenda
Media vita xp̃s eſt. ipſe. n. mediator eſt dei: et
hoĩuʒ. x. di. qm̃. Jpſe ẽ via veritas ⁊ vita. vij. di
ſtin. qui contẽta. ipſe quidẽ ſanctus. ipſe de⁹. ipſe
fortis. ipſe miſericors ⁊ ſaluator. Ad chriſtũ ergo
ſermo dirigiꝛ. O media vita. i. o chriſte. Uel me
dia vita ſancta trinitas eſt: que ẽ in ſe vita: ⁊ nob
vita media. i. ſufficiẽs ⁊ cõis ad quã ſermo diri
gitur. O media vita. i. o ſancta trinitas: iõq̧ ſub
diſtinguiꝛ ſancte deus. ſancte fortis. ſancte ⁊ mi-
ſe. ſal. i. pater ⁊ filius ⁊ ſpũs ſanctus: a quo: ⁊ per
quem: ⁊ in quo ſaluamur: ⁊ ideo ſaluator etiã tri
nitas appellaꝛ. Ad quẽcũq̧ tamẽ ſmonẽ dirigi-
mus adiutoriũ querim⁹: q: in morte ſum⁹ ĩ miſe
rijs preſentis vite: petimuſq̧ ne tradat nos ama
ritudini mortis eterne. Uel ſupple o dñe exñtes
in vita media ſum⁹ in morte. Prima fuit vita iu-
ſtitie ⁊ inocentie in qua creatus eſt homo. ſecũda
eſt vita peccati ⁊ miſerie in qua lapſus ẽ hõ. ter-
tia erit vita ĩmortalitatis ⁊ glorie ad quã repara
bitur homo. Nos igiꝛ dũ ſum⁹ in media vita: ſu
mus in morte: q: vita peccati mors eſt vite iuſti-
tie: ⁊ iõ querim⁹ adiutorẽ. Alie eccl'ie dicũt me-
dio vite: q: enim nũc eſt mediũ quadrageſime q̃
vitam preſentẽ q̃ ſine peccatis ñ duciꝛ repſentat
merito dr̃ antiphona ipſa in morte. i. in peccatis
q̃ dicũt ad mortẽ. Et q: in epiſtola fit mentio de
Suſanna: iõ ꝓpter equiuocationeʒ vocabuli fit
hodie ſtatio apud ſanctã Suſannam.

¶ De dñica quarta q̃drageſime. ¶ Rubrica.

SEquitur dominica quarta in
qua agiꝛ de ſuper-
na hieruſalẽ. Et q: ĩ terrã illã venitur
eo duce q̃ filij iſrael venerũt in terraʒ
ꝓmiſſiõis. ꝑut ſeptuageſima dictũ eſt: iõ nũc le-
giꝛ Exo. vbi dicit dñs: Uidẽs vidi afflictionẽ po
puli mei q ẽ in egypto: ⁊ deſcẽdi ut liberarẽ eos
d̃ manu pharaonis: ſicut aũt dñs liberauit ppl'm
per plagaſ miſſas ↄ pharaõeʒ: ſil'r ⁊ ꝑ plagas libe
rat de manu dyaboli qui nõ vult dimittere nos
niſi in manu forti: ut ibi habeꝛ. Prima plaga eſt
conuerſio aquaꝝ in ſanguinẽ. ꝑ quã pctm̃ infide
litatis ſignificaꝛ. Per alias plagas ſignificaꝛ ꝙ
hõ ꝑ multas tribulatiões ⁊ penas q̃ſ hʒ dũ mora
tur in pctõ cogiꝛ redire ad dñm: ſicut de filio ꝓ
digo legiꝛ. Legiꝛ ergo Exo. q: ꝑ fidẽ ẽ exit⁹ a ſer
uitute dyaboli: ⁊ per baptiſmũ q ſignificaꝛ ꝑ ma
re rubrũ: ⁊ ꝑ impletionẽ mãdatoꝝ. Qñ ṽo hõ ta
lis eſt facit ſeipſuʒ tabernaculũ dño. q ṽo nõ faci

et ei hoc tabernaculũ: nec ipſe faciet ĩ futuro. P⁹
Exodũ. ſequiꝛ liber Leuitici qui ẽ terti⁹ in pẽtha
euco qui ꝑtinet ad leuitas qui deb ebãt dño of-
ferre ſacrificia. Unde liber eſt oblationũ. Ex quo
enĩ hõ implet mãdata: ⁊ facit tabernaculũ domi
no: nõ reſtat niſi oblationes deo offerre. Debet
tamẽ ſal apponere in oĩ ſacrificio ſuo: q: cũ diſcre
tione debet oĩa facere. Quia ergo tales debent
eſſe mũdi ab oĩ peccato: ⁊ offerre dño oſtiã mun
dam ſanctã ⁊ ĩmaculatã: ideo ſequiꝛ in Leuitico
de mũdatione lepre: ⁊ dr̃ ibi m'totiẽs ſancti eſto
te quoniã ego ſanctus ſum. Et q: hoc fit in ſolen
nitate cordis: ⁊ debẽt omnia fieri cum gaudio: iõ
poſtea in eodẽ libro agiꝛ de ſolẽnitatib⁹. Rurſũ
q: nullus ita ꝑfect⁹ eſt quin peccet aliquãdo ſal-
teʒ venialiꝛ: ideo ibi habeꝛ de dubitatiõe Moy
ſi ad aquas ↄdictiõis: q nec ꝓpꝛ hoc dimiſit op⁹
ſpirituale facere vt ad vocẽ ſuã fluerẽt aque cũ
dixit Aſcẽdat pute⁹. i. doctrina ſacra. ¶ Ceteruʒ
ſicut mulier oſtẽdit ex vna ꝑte pomũ filio ſuo: ⁊
ex alia inimicũ ut veniat ad ſe: ſil'r ⁊ dñs. Juxta
illud Oſee. xi. c. Jn funiculis Adam trahã eos ĩ
vinculis charitatis. Unde in officio nocturnali
oſtendit inimicũ qui nõ vult dimittere populum
niſi in manu forti: ⁊ in manu diuina. ſ. ꝑ ꝑdicato
res: ⁊ iõ primũ reſponſoriũ ẽ. Locut⁹ eſt dñs ad
Moyſen ⁊c̃. Siquidẽ moyſes ex aquis aſſũpt⁹
eſt xp̃s ꝑ quẽ liberemur ab huiuſmõi inimico: ut
quilibet predicator q ex aquis ſcripture dʒ aſſu-
mi: ⁊ eſt quarti toni: q: quatuor modis nos affli
git dyabolus. ſ. interficiẽdo mares. i. bona opera
vel ṽtuoſos q̊s ſubmergit in flumine deliciaruʒ
hui⁹ mũdi: ⁊ cogit ſeruire in luto luxurie ⁊ lateꝛ
auaritie: ⁊ palea inanis glorie. ¶ Porro q: popu
lus ĩ illa ſeptuagenaria captiuitate fleuit ſuꝑ flu
mina babilonis. ⁊ in fine Cyro ꝑmittẽte letabun
dus exiuit: ⁊ gratulãs hieruſalem introiuit: ideo
cũ in prima dominica populus captiuat⁹ fleuẽit
dicens Circũdederũt me: ⁊ in ſecũda orauerit di
cens Exurge. in tertia quoq̧ orauerit: dicẽs Eſto
mihi. in quarta cõſolationẽ acceperit dicẽte dño
Jnuocauit me: ⁊ ego exaudiã euʒ. Jn quĩta etiã
rurſus orõni inſtiterit: dicens Reminiſcere miſe
rationũ tuaꝝ. Jn ſexta vero Dario licentiaʒ tri-
buente conſolationẽ de reuerſione percepit: iõ-
q̧ dixit Oculi mei. Jn hac ſeptimana tãq̧ ĩ fine
ſeptuagaſime ingrediẽs hieruſalem gratulabũ-
dus exultat dicens Letare hieruſalem. de hoc e
tiam dictum eſt ſub prima dominica. ¶ Septe-
narium quoq̧ preſentis vite que ſeptẽ dieꝝ cir-
culo ſiue curriculo voluitur: vel potius ſeptem e
tatibus q̄bus munduſ ipſe diſtinguitur: ſicut per
dies ſeptuagita. ſic per ſeptem dominicas ſancta
repreſentat eccleſia. Prima enim etas eſt ab A-
dam vſq̧ ad Noe. Secunda vero a Noe vſq̧
ad Abraham: vel ſecundum quoſdam a Moy
ſen. Tertia a Moyſe ad Dauid. Quarta a Da-
uid vſq̧ ac tranſmigrationẽ babilonis. Quita a

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf